

"Şu eserin nağamâtını dinlemek için, bir Kürt cesedini giymek, bir vahşi hayâlini başına takmak gerektir. Yoksa ne istimâ helâl, ne semâ tatlı olur." Bu ifadeleri açıklar mısınız?

"Sâbian: Şu 'Saykâl-ı İslâmiyet' ve 'Ekrad Reçetesi' olan iki eser, o dehşetli dağ ve dere ve sahrâların kuvve-i münbitesi fevkalâde neşvünemâ vererek, kırk elli gün zarfında hem yeşillendi, hem cesim bir şecere oldu, hem meyve verdi. Evet, öyle bir vakitte vücuda geldi ki, dağlar beni derelerin yed-i haşinine fırlatıyordu. Onlar da beni sahrâların yüzlerine çarpıyordu. Sonra, hamiyet-i milliye ve hamiyet-i İslâmiye şu iki sınıf meyveleri dağ başından koparıp ve bâzan rüzgâr vurup, derenin dibine düşmüş meyveleri ilâç için toplayıp, medine-i medeniyetin çarşısına getirdiler. Hatta bir kısmı Bâşid Dağının yemişidir, bir tâifesi Ferrâşîn Ovasının meyvesidir, bir miktarı Beytüşşebap Deresinde, kırmızılanmış semeresidir. İşte, şu iki eseri yazdığım vakit, zaman kısa, mekân vahşi, ben seyyah, zihin müşevveş, vücut yarım hasta, yazmak acele olduğundan, elbette müşevveş olur."

"Ey ehl-i insaf! Mâzeretim bu. Kabul ederseniz, insafın şe'nidir; etmezseniz, emin olunuz, size minnet etmem, hiç de kabul etmeyiniz. Sizin minnetiniz dağ başında olsun. Size beğendirmek için değil, belki hakka hizmet için yazdım, vesselâm."

"Şu eserin nağamâtını dinlemek için, bir Kürt cesedini giymek, bir vahşi hayâlini başına takmak gerektir. Yoksa ne istimâ helâl, ne semâ tatlı olur."(1)

Üstad Hazretleri "**Münazarat**" adlı eserini Kürt aşiretlerini Meşrutiyet ve asrın getirdiği yeni durumları, İslam perspektifi ile izah etmek için kaleme almıştır. Muhatap aşiretler, köy ve dağ hayatına müptela insanlar olduğu için, üslup da onların seviyesine göre şekillenmiştir. Yani onların ortamına ve seviyelerine göre temsiller veriliyor. O ortamı bilmeyen, o şartları tanımayanlar bu eserlerdeki üslubu çok farklı, karmaşık ve tatsız bulabilirler, diyerek ihtar ve ikazda bulunuyor. Yoksa bu eserler sadece Kürtlere mahsus yazılmış denilmiyor. Muhatap dağ Kürtleri olduğu için, üslup da onların tarzında olmuş demektir.

Bu nedenle Üstad, Münazaratı anlamak için muhatabın haleti ruhiyesini bilmek

gerektiğini ifade etmek sadedinde, "**Onların elbiselerini giyiniz ve beni öyle dinleyiniz, yoksa bu yazdıklarına muhatap olamazsınız.**" demektir. Kısacası bir empati yapmaya davet etmektedir.

Münazarat ve sair içtimai eserlerin içeriđi evrensel ve daimidir ve herkesin meselesidir. Zaten Üstad Hazretlerinin řu ifadeleri meseleyi özetliyor:

"İşte, řu iki eseri yazdığım vakit, zaman kısa, mekân vahşî, ben seyyah, zihin müşevveş, vücut yarım hasta, yazmak acele olduğundan, elbette müşevveş olur."

(1) bk. [Münazarat, İfade-i Meram ve Uzunca Bir Mazeret.](#)